

Κυριακή γεμάτη παιδιά στην Χαλκίδα

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Χαλκίδος](#)

Με αφορμή την αφιέρωση της Κυριακής μετά την Χριστού Γέννηση, από την Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος, στην προστασία του αγέννητου παιδιού, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος αφιέρωσε όλη την ημέρα στα παιδιά και τους γονείς τους και στην υπέρ των νέων διακονία της τοπικής Εκκλησίας.

Έτσι, το πρωί της Κυριακής 29 Δεκεμβρίου 2019, ο Σεβασμιώτατος Χοροστάτησε στον Όρθρο και προεξήρχε στη Θεία Λειτουργία στον Ι. Ν. Αγίων πρωτοκορυφαίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Χαλκίδος, με συλλειτουργούς τους Ιεροκήρυκες, Αρχιμ. Τιμόθεο Μπαϊμπάκη και Νεκτάριο Ευγενικό, τον Εφημέριο της Ενορίας, Οικον. Χρήστο Γεωργαρά και τους Διακ. Νικόλαο Πριμηκύριο και Ευγένιο Τσάλλα.

Κατά την διάρκεια της Θείας λειτουργίας ανεγνώσθη σε όλους τους Ι. Ναούς της Μητροπόλεως η Εγκύκλιος του Μητροπολίτου για την προστασία των αγέννητων παιδιών, η οποία έχει ως εξής:

Αγαπητά μου παιδιά,

Η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος είχε τη θεάρεστη πρωτοβουλία να ορίσει πρόσφατα, ως ημέρα προστασίας του αγέννητου παιδιού, την Κυριακή μετά τα Χριστούγεννα, ημέρα κατά την οποία τιμώνται τα 14.000 αθώα νήπια, θύματα του αιμοσταγούς και αδιστάκτου βασιλιά Ηρώδη.

Πρόκειται για μια συμβολή στη συνειδητοποίηση του καθήκοντος, απέναντι στο παιδί και τη μητέρα του, το οποίο έχουν όσοι αξιώνονται από το Θεό να γίνουν συνεργάτες Του στην ανεκτίμητη και ιερή υπόθεση της δημιουργίας του ανθρώπου.

Σύμφωνα με τη διδασκαλία της Αγίας μας Εκκλησίας, ο άνθρωπος αρχίζει να ζει από τότε που συλλαμβάνεται στα σπλάγχχνα της μητέρας του και όχι, όπως λανθασμένα ισχυρίζονται μερικοί, από τότε που γεννάται.

Το έμβρυο μάλιστα νοιώθει τη στοργή, το ενδιαφέρον ή αντίθετα την παγερή αδιαφορία ή και εχθρότητα του περιβάλλοντος, δηλαδή των γεννητόρων του! Αυτό το λένε οι Ιατροί Επιστήμονες και όχι, με συγχωρείτε, «οι παπάδες», όπως, ενδεχομένως θα ισχυρίζονταν κάποιοι. Άρα, πρόκειται περί ανθρώπου, υπό διαμόρφωσιν μεν, αλλά περί ΑΝΘΡΩΠΟΥ!

Η διακοπή της κυήσεως, συνεπώς, τουλάχιστον για τη χριστιανική ηθική, είναι έγκλημα και μάλιστα εναντίον ανθρώπου αθώου και παντελώς απροστάτευτου. Άλλωστε, αυτό σημαίνουν και οι σχετικές ονομασίες της βιαίας πράξεως·

άμβλωσις ή έκτρωσις είναι η πρόκληση πρόωρης βιαίας εκβολής εμβρύου διά τεχνητής διακοπής της κυήσεως, η οποία συμβαίνει με αιχμηρό μέσο ή διά φαρμάκων. Πρόκειται, επαναλαμβάνω, για πράξη βίας, η οποία δολοφονεί το έμβρυο, αλλά ταυτόχρονα, προκαλεί και μύρια όσα προβλήματα ψυχικής και σωματικής υγείας στην έγκυο γυναίκα.

Ο όρκος του Ιπποκράτη, του θεωρουμένου πατέρα της ιατρικής, περιλαμβάνει υπόσχεση ότι «δεν θα εμπιστευθώ σε έγκυο μέσον που προκαλεί έκτρωση»! Οι δε Ιεροί Κανόνες της Εκκλησίας προβλέπουν αυστηρότατα επιτίμια, όμοια με εκείνα που συνιστώνται ως φάρμακα, για την πνευματική θεραπεία των φονέων!

Η των πραγμάτων αλήθεια επαληθεύεται και από τη σύγχρονη καθημερινή ανθρώπινη εμπειρία. Με συγκίνηση συμμετέχουμε όλοι μας στη χαρά πολλών υποψηφίων γονέων, οι οποίοι, λίγες μόλις εβδομάδες μετά τη σύλληψη του παιδιού τους, έρχονται πασίχαροι και μας ανακοινώνουν πως, με τη βοήθεια της επιστήμης και την εξέλιξη της τεχνικής, άκουσαν τους χτύπους της καρδιάς του κυοφορούμενου παιδιού τους ή και ότι παρακολουθούν σε εικόνες την πρόοδο της αναπτύξεώς του.

Η θέση, η οποία τυπώνεται και διακινείται από κάποια κινήματα (δυστυχώς και γυναικεία), ότι ο καθένας έχει δικαίωμα να διαχειρίζεται όπως θέλει το κορμί του, είναι ψευδής και παντελώς απάνθρωπη. Ακόμη και αν γίνει αποδεκτό αυτό, το όντως απαράδεκτο επιχείρημα για τα πιστά παιδιά του Χριστού και της Εκκλησίας, ότι, δηλαδή, ο καθένας μπορεί να κάνει τον εαυτό του ο,τι θέλει, τούτο ουδόλως ισχύει για την άμβλωση, διότι είναι πασιφανές πως δεν αποφασίζει ο αυτουργός της εγκληματικής αυτής πράξεως για τον εαυτό του, αλλά για την ζωή άλλου ανθρώπου. Έχει κανείς τέτοιο δικαίωμα; Είναι, πράγματι, κρίμα να υποκρινόμαστε

ότι είμαστε εναντίον κάθε μορφής βίας και ταυτοχρόνως να την εξασκούμε ανερυθρίαστα σε βάρος αθώων πλασμάτων, δίχως αυτά να μας προκαλέσουν ή να μπορούν να αμυνθούν. Δυστυχώς, η έκτρωση είναι μία ανεπανόρθωτη μορφή βίας από εκείνες που ασκούνται σε βάρος των παιδιών και των νεανικών υπάρξεων.

Τρομάζω, παιδιά μου, όταν ακούω μετρήσεις και στατιστικές, που υπολογίζουν ότι στην, κατά συντριπτική πλειοψηφία, Ορθόδοξη Χριστιανική Ελλάδα, μετρώνται 300.000, ίσως και περισσότερες, εκτρώσεις (δηλαδή φόντοι) το χρόνο και εύχομαι μέσα από την καρδιά μου να μην είναι το αποτέλεσμα αληθινό, γιατί αλλιώς, εάν δηλαδή είναι αληθινό, είναι βέβαιον ότι προκαλούμε την δικαία οργή του Θεού και ταυτόχρονα εγκληματούμε κατά της πατρίδος μας, η οποία, κατά κοινή ομολογία, μαστίζεται από την υπογεννητικότητα και συνεχώς παρουσιάζεται στον κόσμο ως μία χώρα πτωχευμένη σε όλους σχεδόν τους τομείς, ξεπεσμένη και παρακμάζουσα και διαρκώς γηράσκουσα.

Διερωτώμαι, είναι δυνατόν να είμαστε τόσο άστοργοι, τόσο αθεόφοβοι και τόσο άπονοι απέναντι στην πατρίδα μας;

Το χειρότερο είναι ότι, σύμφωνα πάλι με κάποιες στατιστικές, πολλές από τις εκτρώσεις γίνονται από μικρές στην ηλικία γυναίκες, ακόμα και μαθήτριες! Θεωρώ πως είμαστε όλοι ένοχοι για την αγωγή, που δίνουμε στα παιδιά μας.

Αγαπητά μου παιδιά,

Ευτυχώς, για μας τους ανθρώπους, ο Θεός είναι φιλόανθρωπος και αυτό ακόμη το φοβερό αμάρτημα της εκτρώσεως μπορεί να το συγχωρήσει, και πράγματι το συγχωρεί και το εξαλείφει, υπό την προϋπόθεση, όμως, ότι θα υπάρξει αληθινή

μετάνοια, εκ μέρους των ενόχων και ειλικρινής εξομολόγηση. Το ελπιδοφόρο μάλιστα είναι ότι αρκετές γυναίκες, ακόμη και ευαίσθητες νεαρές κοπέλες, αναλαμβάνουν αγώνα διαφώτισεως των ανθρώπων, και μάλιστα των νέων, για τις φοβερές συνέπειες μιας εκτρώσεως και στηρίζουν ηθικά και υλικά γυναίκες, οι οποίες, εγκαταλελειμμένες από τους ανεύθυνους συντρόφους τους, βλέπουν την έκτρωση ως μία λύση.

Σ' αυτό τον αγώνα αγωνίζεται η τοπική μας Εκκλησία και, δι' εμού του ταπεινού και αναξίου Επισκόπου Σας, Σας προσκαλεί όλους να πράξετε και να πράξουμε μαζί ο,τι είναι δυνατόν για την υπεράσπιση του αγέννητου παιδιού, το οποίο, ας το καταλάβουμε επιτέλους όλοι, έχει τα ίδια δικαιώματα στη ζωή, στο σεβασμό, στην ισότητα και στο δίκαιο με όλους μας.

Το Κέντρο Στήριξης Οικογενείας της Ιεράς Μητροπόλεώς μας ασχολείται με τέτοιες υποθέσεις και είναι ανοικτό σε κάθε περίπτωση.

Με την ελπίδα και την ευχή να δείξουμε την οφειλόμενη αγάπη μας προς το αγέννητο παιδί, Σας ασπάζομαι με πολλή πατρική αγάπη και Σας απευθύνω τις ευλογίες του νηπιάσαντος Κυρίου μας και τις εγκάρδιες πατρικές ευχές μου. Μακάρι στο ερχόμενο νέο έτος και στο εξής κανένα έγκλημα να μην τολμηθεί στην Μητροπολιτική μας περιφέρεια με θύμα το αγέννητο παιδί.

Το μεσημέρι της Κυριακής ο Σεβασμιώτατος, στο Πνευματικό Κέντρο του Ι. Ναού Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Κανήθου υποδέχθηκε και παρέθεσε γεύμα στα Στελέχη (αγόρια και κορίτσια) των Κατασκηνώσεων της Ι. Μητροπόλεως.

Στην σύναξη συμμετείχαν ο Πρωτοσύγκελλος Αρχιμ. Νικόδημος Ευσταθίου, οι

Αρχηγοί, Αρχιμ. Ιωάννης Καραμούζης, Αρχιμ. Αιμιλιανός Χρήστου, Αρχιμ. Θεοφύλακτος Τσαγκάρης, κ. Μαγδαληνή Αργυράκη και κ. Ματίνα Βαρκάδου – Κουβαρά, μαζί με τους και τις Υπαρχηγούς και όλα τα στελέχη, το νοσηλευτικό και ιατρικό, αλλά και το υπόλοιπο προσωπικό.

Προς όλους ο Σεβασμιώτατος απηύθυνε ευχαριστήριους λόγους για την προσφορά τους, ενώ διένειμε χριστουγεννιάτικες ευλογίες ο ίδιος προσωπικά σε όλους.

Το απόγευμα της ίδιας ημέρας, ο Σεβασμιώτατος, με τον Πρωτοσύγκελλο του, μετέβη στον Ι. Ν. Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Αμαρύνθου, όπου πραγματοποιήθηκε χριστουγεννιάτικη γιορτή, στην οποία η παραδοσιακή χορωδία της Ενορίας, υπό τη διεύθυνση του πρωτοψάλτου του Ι. Ναού και Καθηγητού της Σχολής Βυζαντινής Μουσικής της Ι. Μητροπόλεως κ. Θεοδώρου Κοκκορίκου, απέδωσε θαυμάσια εκκλησιαστικούς ύμνους του Δωδεκαημέρου και παραδοσιακά κάλαντα, ενώ η εκπαιδευτικός κ. Μαρία Ιακώβου ανέπτυξε επίκαιρη ομιλία με θέμα: «Το μήνυμα των Χριστουγέννων».

Ο Σεβασμιώτατος κλείνοντας την εκδήλωση, συνεχάρη τους χορωδούς την ομιλήτρια και τους συντελεστές, αλλά ευχαρίστησε και όλους τους προσελθόντες, οι οποίοι, παρά τα έντονα καιρικά φαινόμενα, κατέκλυσαν τον Ι. Ναό και τονίζοντας αναφορές της ομιλίας της κ. Ιακώβου, επεσήμανε σε όλους να μη λησμονούν ότι τα Χριστούγεννα μας χαρίζεται το φως, αφού διά της σαρκώσεως και γεννήσεώς του ο Ιησούς ανατέλλει ως ήλιος στον κόσμο και οι άνθρωποι, αν θέλουμε να γινόμαστε και να παραμένουμε φωτοφόροι, πρέπει να παίρνουμε συνεχώς φως από τον ήλιο Χριστό.